

Arhitectură impunătoare și simbol al educației

Alexandra Fogor

Bucureștiul interbelic a reprezentat o perioadă de înflorire culturală și educațională în România. În timpul acestei perioade, casele profesorilor din București au devenit adevărate simboluri ale prestigiului intelectual și al valorilor educației. Aceste locuințe impresionante, care îmbină eleganța arhitecturală cu un confort modern al acelor vremuri, continuă să fascineze și astăzi prin frumusețea și atenția la detalii!

Într-un oraș în plină dezvoltare, profesorii reprezentau elitele intelectuale și erau adesea căutați pentru sfaturi și îndrumare în diverse domenii. Prin urmare, casele în care aceștia locuiau erau construite pentru a reflecta statutul social și influența lor în comunitate.

Arhitectura caselor profesorilor

era în general inspirată de stilurile arhitecturale europene, cum ar fi Art Nouveau, Neoclasicismul sau Secesiunea Vienneză, care erau populare în acea perioadă. Fiecare casă era unică și se remarcă prin fațade impunătoare, detalii ornamentale sofisticate și finisaje de înaltă calitate?

Interiorul caselor profesorilor erau decorate cu mobilier prețios, covore orientale, vitralii și obiecte de artă. Multe dintre ele găzduiau colecții personale de cărți, tablouri și alte artefacte culturale, reflectând pasiunea și erudiția proprietarilor lor.

În plus, profesorii aveau adesea propriile lor birouri în casele lor, unde își desfășurau cercetările și activitatea academică. Acestea erau spații speciale, amenajate cu atenție și dotate cu mobilier de calitate, cărți și instrumente necesare pentru studiul și predarea materiilor.

O altă caracteristică remarcabilă a caselor profesorilor erau grădinile lor frumoase. Acestea erau proiectate

cu grijă și îngrijite cu atenție, oferind un spațiu de relaxare și refugiu în mijlocul orașului. Grădinile abundau de flori și plante exotice, alei pavate și statui care adăugau o notă de eleganță și farmec. Erau locuri unde profesorii și familiile lor se puteau retrage și se puteau bucura de momente de liniște și frumusețe în mijlocul naturii.

Casele profesorilor din Bucureștiul interbelic nu erau doar simple locuințe, ci adevărate centre ale

culturii și educației. Mulți profesori organizau întâlniri literare, muzicale sau de dezbateri în propriile case, atrăgând personalități importante din lumea academică și artistică. Aceste locații au devenit adevărate puncte de referință în viața culturală a orașului.

În acest sens, multe dintre casele cu o splendoare aparte ale orașului București au date necunoscute pentru trecări și pentru doritorii de a le vizita. În media apar promovate

Casa Dimitrie Brândză

Casa Gheorghe Țițeica

Casa Nicolae Iorga

Casa Costin D. Nenițescu

diferite case ale orașului, dar fără explicații concrete privind locatarii, noțiunile arhitecturale și datarea exactă a acestora. În acest context, am creat o hartă interactivă (https://www.google.com/maps/d/u/0/edit?mid=1GsUxsCGop_rqHHgYHBU1pZ7nzxHEDOE&ll=44.451545043651166%2C26.09785250000016&z=13) cu principalele atracții arhitecturale ale comunității bucureștene. Harta conține noțiuni bibliografice și chiar, la multe dintre casele prezentate, și vocea personalităților care au locuit acolo. Capacitățile materiale le-au permis proprietarilor vremii să dețină case cu o arhitectură impunătoare, cu particularitățile remarcabile.

Printre aceștia întâlnim mari pedagogi care s-au făcut remarcăți în domeniul de activitate foarte diverse. Aici sunt cuprinși naturaliști, matematicieni, filozofi, fizicieni, chimiști, geografi, politologi, numeroși dintre ei fiind membri ai Academiei Române. Casele profesorilor Universității din București devin centre culturale importante și spații de întâlnire ale unor mari personalități ale vremii.

Mici sau mari...cu toți ne dorim să mai trecem o dată prin fața casei pedagogului preferat.

Printre casele profesorilor ce pot fi regăsite pe harta interactivă se numără cele ale profesorilor Nicolae Iorga, Mircea Vulcănescu, Costin D. Nenițescu, Gheorghe Țițeica, Constantin G. Dissescu, Casa Dimitrie Gusti, Spiru Haret, Casa Ștefan Mironovici și Dimitrie Brândză³.

Din păcate, multe dintre aceste case au suferit în timp degradări sau chiar au fost distruse în urma transformărilor urbane sau a evenimentelor istorice. Cu toate acestea, încă există câteva exemplare remarcabile care au supraviețuit și care merită protejate și valorificate ca mărturie ale unei epoci trecute.

Astăzi, casele profesorilor din Bu-

cureștii interbelic continuă să inspire și să impresioneze prin arhitectura lor, eleganța și importanța culturală. Ele reprezintă nu doar o parte din patrimoniul cultural al orașului, ci și o amintire vie a valorilor și dedicării profesorilor care au contribuit la educația și dezvoltarea societății. Prin conservarea și promovarea acestor locații, putem înțelege mai bine importanța educației și a culturii în dezvoltarea unei comunități⁴. Casele profesorilor din București interbelic ne oferă o privire în trecut și ne reamintesc că educația și cunoașterea sunt fundamentale în formarea și evoluția noastră ca societate. Astfel, aceste bijuterii arhitecturale reprezintă nu doar o parte importantă din istoria orașului, ci și o sursă de inspirație pentru viitoare generații de profesori și elevi, care își pot găsi încurajare în aceste locuri pline de tradiție și prestigiu.

În final, casele profesorilor din București interbelic rămân un simbol al înaltului nivel intelectual și al educației de calitate, amintindu-ne de importanța pe care o au profesorii în formarea și dezvoltarea societății.

Note:

1. Florian Georgescu, Maria Cantilli, Alexandru Cebuc, Margareta Constantiniu, Petre Daicche, Aurel Duțu, Panait I. Panait, "București- Materiale de istorie și Muzeografie: București MIM, V", Editura Muzeului de Istorie a Municipiului București, 1967, p.66.

2. George Costescu, "Bucureștii Vechiului Regat", București, Editura "Universul", 1944, p. 302.

3. <https://muzeu.unibuc.ro/ro/adresa-membriilor-comunitatii-academice-si-a-componentelor-structurale-ale-facultatii-de-stiinta-a-universitatii-din-bucuresti-si-localizarea-lor-pe-planul-orasului-bucuresti-din-anul-1899/>, accesat de data de 20.05.2023, la ora 21.30.

4. Florian Georgescu, Maria Cantilli, Alexandru Cebuc, Margareta Constantiniu, Petre Daicche, Aurel Duțu, Panait I. Panait, "București- Materiale de istorie și Muzeografie: București MIM, V", Editura Muzeului de Istorie a Municipiului București, 1967, p.353.

Bibliografie:

Surse primare:

Florian Georgescu, Maria Cantilli, Alexandru Cebuc, Margareta Constantiniu, Petre Daicche, Aurel Duțu, Panait I. Panait, "București- Materiale de istorie și Muzeografie: București MIM, V", Editura Muzeului de Istorie a Municipiului București, 1967;

George Costescu, "Bucureștii Vechiului Regat", București, Editura "Universul", 1944.

Surse secundare:

<https://muzeu.unibuc.ro/>, <https://www.youtube.com/>